

**LIST PASTERSKI
ARCYBISKUPA POZNAŃSKIEGO
NA 32. EUROPEJSKIE SPOTKANIE MŁODYCH
POZNAŃ (29 grudnia 2009 - 2 stycznia 2010)**

Czcigodni Bracia Kapłani,
Osoby życia konsekrowanego,
Umiłowani Archidiecezjanie,
a w szczególności drodzy Młodzi!

Z racji szybko zbliżającego się Europejskiego Spotkania Młodych w Poznaniu pragnę skierować do Was kilka koniecznych słów wyjaśnienia, zaproszenia i zachęty.

Na początku chciałbym przypomnieć, że pomysł przygotowania wspomnianego spotkania w Poznaniu jest zasługą poznańskiej młodzieży, związanej z duchowością ekumenicznego ruchu z francuskiego Taizé. Kiedy więc po raz pierwszy spotkałem brata Marka, poznaniaka i członka wspomnianej Wspólnoty, przekazałem mu prośbę młodzieży a także Poznańskiej Grupy Ekumenicznej i Pana Prezydenta Miasta Poznania. Potem skierowałem również pisemną prośbę do brata Aloisa, przełożonego ekumenicznej Wspólnoty. Po kilku latach oczekiwania, doczekaliśmy się pozytywnej odpowiedzi. Wkrótce potem, po otrzymaniu tej radosnej decyzji, postanowiłem wziąć udział w najbliższym, 31. Europejskim Spotkaniu Młodych w Brukseli - w grudniu 2008 roku - aby osobiście zaprosić obecną tam młodzież do przyjazdu do stolicy Wielkopolski. W brukselskim spotkaniu uczestniczyło także ok. 700 młodych z Archidiecezji Poznańskiej. Przełożony Wspólnoty powiedział wówczas: „A za rok znów będzie spotkanie europejskie. Odbędzie się ono w mieście, w którym jesteśmy bardzo oczekiwani i w którym przyjęcie będzie bardzo gorące. Arcybiskup z tego miasta jest z nami dziś wieczorem. Następne Europejskie Spotkanie Młodych odbędzie się w dniach od 29 grudnia 2009 do 2 stycznia 2010 w Polsce, w Poznaniu”.

CO TO JEST TAIZÉ?

W tym momencie należy dopowiedzieć kilka słów wyjaśnienia na temat samego Taizé. Jest to miejsce we francuskiej Burgundii, gdzie dotarł i osiedlił się Szwajcar, Roger Schutz. W latach 1937-1940 studiował on teologię i został pastorem ewangelicko-reformowanym. Potem zdecydował się na życie w celibacie, pragnąc poświęcić swoje życie najuboższemu. W roku 1940 wyjechał do okupowanej Francji i tam - w Taizé - zaczęła gromadzić się wokół niego monastyczna wspólnota braci. Miejsce to wydało mu się bardzo znaczące ze względu na sąsiedztwo benedyktyńskiego Cluny, które w wiekach XI i XII wywarło silny wpływ na życie religijne Kościoła w całej Europie, a także z uwagi na bliskość Cîteaux, dawnego cysterskiego opactwa, w którym mieszkał św. Bernard.

a. W 1941 r. napisał broszurkę pt. *Uwagi wyjaśniające*, która stała się zaczątkiem reguły Wspólnoty propagującej ducha ekumenizmu i pojednania między podzielonymi Kościołami chrześcijańskimi. W tym roku do Wspólnoty wstąpiło czterech braci.

W latach 1952-53 brat Roger napisał właściwą regułę Wspólnoty, której fundamenty stanowiły trzy słowa streszczające Ewangelię: radość, prostota, miłosierdzie. Zgodnie z regułą, bracia zobowiązują się na całe życie do dzielenia się dobrami duchowymi i materialnymi, do zachowywania celibatu oraz prostoty. Obecnie wspólnota liczy ponad stu braci, katolików i ewangelików, wywodzących się z więcej niż dwudziestu pięciu narodowości. Trzech spośród nich to Polacy.

W codziennych obowiązkach związanych z przyjmowaniem pielgrzymów braciom pomagają Siostry św. Andrzeja, a od 1994 roku także polskie Urszulanki Szare, które dobrze znamy z Pniew.

Od końca lat 50. ubiegłego wieku tysiące młodych ludzi z różnych krajów Europy Zachodniej i Wschodniej, a także z innych kontynentów gromadzą się w Taizé, biorąc udział w cotygodniowych spotkaniach modlitewno-refleksyjnych, medytacji, pracy i ciszy. Wywodzą się oni zarówno z tradycji protestanckiej, katolickiej, jak i prawosławnej. W Taizé - podczas modlitwy i spotkań poświęconych Pismu Świętemu - odkrywają ponownie, że dar komunii i przyjaźni może ofiarować tylko Ewangelia Jezusa Chrystusa.

Charakterystycznym elementem wspólnej liturgii Taizé pozostaje śpiew. Wielojęzyczność pielgrzymów przybywających do Taizé, sprawia, że wykorzystanie tradycyjnych pieśni kościelnych, o wielu zwrotkach jest niemożliwe. Aby młodzi nie stali się tylko biernymi widzami, ale by mogli czynnie uczestniczyć w modlitwie Wspólnota zaczęła szukać prostszych form. Są to najczęściej jednozdaniowe teksty, zaczerpnięte z Pisma Świętego lub z tradycji Kościołów. Proste melodie, ich medytacyjny charakter oraz tłumaczenia na wiele języków przyczyniły się do spopularyzowania śpiewów z Taizé wśród chrześcijan na wszystkich kontynentach. Śpiewy te są bodajże najbardziej rozpoznawalnym znakiem Wspólnoty.

Jednym z najgłębszych pragnień przeora Taizé była jedność chrześcijan a podział chrześcijan był dla niego źródłem prawdziwego bólu. Brat Roger był człowiekiem komunii i źle znosił wszelkie formy antagonizmów i rywalizacji między ludźmi i wspólnotami. W swoim dążeniu do jedności nie działał pospiesznie ani nerwowo; znał cierpliwość Boga w historii zbawienia. Nigdy nie zachęcał młodych ludzi, żeby zrywali więź ze swoimi pasterzami. Bardziej niż tempo rozwoju ruchu ekumenicznego, interesowała go jego głębia. Był przekonany, że tylko taki ekumenizm, który żywi się Słowem Bożym i sprawowaniem Eucharystii, modlitwą i kontemplacją, zdoła połączyć chrześcijan w jedność, jakiej pragnął Chrystus.

b. W 1962 roku - na Soborze Watykańskim - brat Roger spotkał Karola Wojtyłę, kiedy był on jeszcze młodym biskupem pomocniczym w Krakowie. Potem, jako arcybiskup Krakowa przyjeżdżał on jeszcze dwukrotnie do Taizé (w 1964 i 1968 roku). Po wyborze na papieża co roku przyjmował brata Rogera na audiencji prywatnej. Podczas jednej ze swoich podróży papieskich odwiedził znowu Taizé (w 1986 roku).

Zgromadzonej tam młodzieży powiedział wtedy: „Do Taizé przybywa się jak do źródła. Wędrowiec zatrzymuje się, zaspakaja pragnienie i rusza w dalszą drogę. Wiecie, że bracia nie chcą was zatrzymać. Chcą w modlitwie i ciszy pozwolić wam pić wodę żywą obiecaną przez Chrystusa, poznać Jego radość, Jego obecność, odpowiedzieć na Jego wezwanie, byćście mogli później wyruszyć i świadczyć o Jego miłości, służąc braciom w waszych parafiach, w waszych miastach i wioskach, w szkołach, na uczelniach i we wszystkich miejscach pracy. [...]

Drodzy młodzi, by nieść światu radosną nowinę Ewangelii, Kościół potrzebuje waszego entuzjazmu i waszej wspaniałomyślności. [...] Kościół potrzebuje [...] świadectwa waszej nadziei i waszej żarliwości, by lepiej wypełniać swoją misję”.

Dnia 30 marca 2009 roku papież Benedykt XVI przyjął na audyencji przeora Wspólnoty. Brat Alois podkreślił, że dla braci stanowi to konkretny znak komunii i jasny znak więzi z Kościołem. „Mówiliśmy też o europejskich spotkaniach: tym, które było w Brukseli, i tym, które będzie w Poznaniu. Ojciec Święty podkreślił znaczenie przyjmowania ludzi w parafiach i w rodzinach. Pozwala to doświadczyć Kościoła. [...] To spotkanie z Ojcem Świętym dodało nam odwagi”.

EUROPEJSKIE SPOTKANIE MŁODYCH

Od 29 grudnia 2009 do 2 stycznia 2010 roku będziemy więc gościć Europejskie Spotkanie Młodych, zwane również *Pielgrzymką Zaufania przez Ziemię* u nas. Tutaj, w Poznaniu - „gdzie się wszystko zaczęło” - gdzie zaczęła się Polska i dzieje chrześcijaństwa w Polsce, chcemy wspólnie - jako katolicy, prawosławni i protestanci - odkrywać kim w naszym życiu jest Jezus Chrystus. Pragniemy doświadczyć, jak bardzo spotkanie z Nim zmienia nasze podejście do życia, wprowadzając pokój Boży. Chcemy głębiej poznawać Słowo Boże oraz żyć nim w radości i prostocie serca. Tu chcemy sobie przypomnieć, że to właśnie chrześcijanie odważyli się zapoczątkować pojednania między narodami Europy.

Porządek dni Europejskiego Spotkania w Poznaniu będzie podobny do dnia w Taizé, a więc:

- najpierw śniadanie u rodzin goszczących
- następnie modlitwa w parafii, ze Mszą Świętą dla katolików
- dalej, spotkania refleksyjne na temat znaków nadziei w małych grupach międzynarodowych na terenie parafii
- obiad na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich
- i tamże modlitwa
- zajęcia warsztatowe
- kolacja
- oraz modlitwa wieczorna.

W noc sylwestrową - o godzinie 23.00 - młodzi wezmą udział we wspólnej modlitwie o pokój w parafiach. Następnie odbędzie się zabawa sylwestrowa a 1 stycznia świąteczny obiad u goszczących rodzin.

Jeszcze raz zapraszam do uczestnictwa w tym spotkaniu młodzież z całej naszej Archidiecezji. A chociaż bracia z Taizé bardzo akcentują konieczność zachowania jak najskromniejszej formy, to jednak zakwaterowanie tysięcy młodych ludzi - przedpołudniowe spotkania na terenie parafii zamieszkania ukazujące lokalne „znaki nadziei”, popołudniowe spotkania na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich, około 1500 wolontariuszy, którzy podczas spotkania będą służyć pomocą kilkudziesięciu tysiącom przybyłych do Poznania młodym uczestnikom - jest ogromnym wyzwaniem, jakie staje przed nami oraz braćmi, którzy pomagają nam przygotować to porywające wydarzenie.

Jest to z pewnością poważne wyzwanie, dlatego raz jeszcze zwracam się do Was, drodzy Archidiecezjanie - ze 150 parafii poznańskich i podpoznańskich – którzy pragniecie przyjąć pod swój dach młodzież, z serdeczną prośbą o poszerzenie Waszego serca. Jestem pewien, że wszyscy młodzi, którzy zdecydują się przyjechać na Europejskie Spotkanie do Poznania, znajdą zakwaterowanie w Waszych rodzinach. Zachęcam też, aby ten, kto jeszcze nie przekazał do parafii „deklaracji gościnności”, uczynił to jak najszybciej. Młodzi nie będą uciążliwi. Każdemu wystarczą 2 metry kwadratowe powierzchni na śpiwór. Poza tym nasi goście będą przebywać w domach stosunkowo krótko, bo tylko od godz. 22⁰⁰ do godz. 8⁰⁰ rano.

Nie sposób nie podziękować przy tej okazji dyrekcji Międzynarodowych Targów Poznańskich, Władzom miejskim, powiatowym, marszałkowskim i wojewódzkim za żywe zaangażowanie w przygotowanie Europejskiego Spotkania Młodych. Bez ich życzliwości trudno byłoby podolać organizacji tak wielkiego przedsięwzięcia.

ZAKOŃCZENIE

Niech Duch Święty pomoże nam z zapałem przygotować się do przyjęcia Chrystusa przybywającego do nas w młodzieży Europy. Niech naszemu przygotowaniu na Europejskie Spotkanie Młodych w Poznaniu towarzyszy przekonanie, że wracając do źródeł naszej wiary i pomagając innym do nich powrócić, odnajdujemy zawsze pokój serca. Niech Duch Święty pomoże nam, byśmy pojednani jako chrześcijanie, stawali się zaczynem jedności rodziny europejskiej i całej rodziny ludzkiej. Pomimo tego, iż ludzie na świecie różnią się między sobą wyglądem, wykształceniem, stanem posiadania, kulturą, religią, to ostatecznie wszyscy są dziećmi jednego Boga, dlatego wszyscy zasługują na to, by ich kochać.

+ Stanisław Gądecki
Arcybiskup Metropolita Poznański

Poznań, dnia 30 listopada 2009 roku.
N. 6834/2009

KURIA METROPOLITALNA

Ostrów Tumski 2
61-109 Poznań
tel. (061) 851-28-00
fax: (061) 851-28-14
e-mail: kuria@archpoznan.org.pl
<http://www.archpoznan.org.pl>

Poznań, dnia 2 grudnia 2009 roku

N. 6834/2009